

**EUROPAPARLAMENTS- OG RÅDSFORORDNING (EU)
nr. 248/2014****2022/EØS/49/48****av 26. februar 2014****om endring av forordning (EU) nr. 260/2012 med hensyn til omstillingen til en ordning for
kredittoverføringer og direkte debiteringer i Unionen(*)**EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE
UNION HAR —under henvisning til traktaten om Den europeiske unions
virkemåte, særlig artikkel 114,

under henvisning til forslag fra Europakommisjonen,

etter oversending av utkast til regelverksakt til de nasjonale
parlamentene,under henvisning til uttalelse fra Den europeiske sentralbank⁽¹⁾,under henvisning til uttalelse fra Den europeiske økonomiske
og sosiale komité⁽¹⁾,etter den ordinære regelverksprosessen⁽²⁾ og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Sammen med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 924/2009⁽³⁾ utgjør europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 260/2012⁽⁴⁾ en viktig modul i gjennomføringen av Det felles eurobetalingsområde (SEPA), der det ikke skal skilles mellom betalinger i euro på tvers av landegrensene og innenlandske betalinger i euro.

(*) Denne unionsrettsakten, kunngjort i EUT L 84 av 20.3.2014, s. 1, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 283/2014 av 12. desember 2014 om endring av EØS-avtalens vedlegg XII (Fri bevegelse for kapital), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 71 av 26.11.2015, s. 35.

(1) Ennå ikke offentliggjort i EUT.

(2) Europaparlamentets holdning av 4. februar 2014 (ennå ikke offentliggjort i EUT) og rådsbeslutning av 18. februar 2014.

(3) Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 924/2009 av 16. september 2009 om betalinger på tvers av landegrensene i Fellesskapet og oppheving av forordning (EF) nr. 2560/2001 (EUT L 266 av 9.10.2009, s. 11).

(4) Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 260/2012 av 14. mars 2012 om tekniske og forretningsmessige krav til kredittoverføringer og direkte debiteringer i euro, og om endring av forordning (EF) nr. 924/2009 (EUT L 94 av 30.3.2012, s. 22).

Hovedformålet med forordning (EU) nr. 260/2012 er en omstilling fra nasjonale ordninger for kredittoverføringer og direkte debiteringer til harmoniserte SEPA-ordninger for kredittoverføringer og direkte debiteringer, blant annet ved at Unionens borgere tildeles et unikt internasjonalt bankkontonummer (IBAN) som kan brukes til alle kredittoverføringer og direkte debiteringer i euro innenfor SEPA.

- 2) I henhold til forordning (EU) nr. 260/2012 skal omstillingen til SEPA finne sted innen 1. februar 2014 for å gi betalingstjenesteytere og -brukere tilstrekkelig tid til å tilpasse sine prosesser til de tekniske kravene som følger av omstillingen til SEPA-ordningene for kredittoverføringer og direkte debiteringer.

- 3) Etter at forordning (EU) nr. 260/2012 ble vedtatt, har Kommisjonen og Den europeiske sentralbank nøye overvåket framdriften i arbeidet med omstillingen til SEPA. Det er blitt avholdt flere møter med medlemsstater, nasjonale offentlige myndigheter og markedsdeltakere. Den europeiske sentralbank har regelmessig offentliggjort rapporter om framdriften i omstillingen til SEPA på grunnlag av betalingsdata samlet inn av nasjonale sentralbanker. Disse rapportene viser at en rekke medlemsstater i euroområdet er i rute, med omstillingstall for kredittoverføringer på nesten 100 %. Det store flertallet av betalingstjenesteytere har meddelt at de allerede oppfyller SEPA-kravene. I flere andre medlemsstater ligger imidlertid omstillingstallene under forventningene. Dette gjelder særlig for direkte debiteringer.

- 4) I Økofin-rådets konklusjoner av 14. mai 2013 ble betydningen av omstillingen til SEPA nok en gang understreket. Det ble anført at omstillingen på langt nær var fullført, og at det ville være nødvendig med umiddelbare tiltak hos alle markedsdeltakere for å kunne fullføre den i tide. Det ble vedtatt en handlingsplan der næringsdrivende, foretak, små og mellomstore bedrifter og offentlige forvaltninger ble oppfordret til umiddelbart å ta de nødvendige, konkrete interne skritt for å tilpasse sine prosesser og informere kundene om deres IBAN-numre.

- 5) Til tross for den betydelige innsatsen som er lagt ned av Den europeiske sentralbank, medlemsstatene, deres nasjonale offentlige myndigheter og markedsdeltakere de siste månedene, viser den nyeste statistikken at omstillingen til SEPA for kredittoverføringer i euroområdet samlet bare har økt fra 40 % i juni 2013 til rundt 64 % i november 2013, mens omstillingen til SEPA for direkte debiteringer totalt bare har kommet opp i 26 %. Samtidig som nasjonale tall viser god framdrift i flere medlemsstater, ligger omstillingstallene for en betydelig gruppe av medlemsstater langt under de forventede omstillingstallene. Det er derfor veldig lite sannsynlig at alle markedsdeltakere vil oppfylle SEPA-kravene innen 1. februar 2014.
- 6) Fra 1. februar 2014 vil banker og andre betalings-tjenesteytere på grunn av sine rettslige forpliktelser måtte nekte å behandle kredittoverføringer eller direkte debiteringer som ikke oppfyller SEPA-kravene, selv om de teknisk sett kunne ha behandlet disse betalingene ved å fortsette å bruke eksisterende, tradisjonelle betalings-ordninger parallelt med kredittoverføringer og direkte debiteringer innenfor SEPA, slik tilfellet er for øyeblikket. Dersom det ikke gjennomføres en fullstendig omstilling til kredittoverføringer og direkte debiteringer innenfor SEPA, kan det ikke utelukkes forsinkelser i disse betalingene. Alle betalings-tjenestebrukere, og særlig små og mellomstore bedrifter og forbrukere, kan bli berørt.
- 7) Det er viktig å unngå unødvendige betalingsforstyrrelser som følge av at omstillingen til SEPA ikke er fullført innen 1. februar 2014. Betalingstjenesteytere bør derfor i en begrenset periode få tillatelse til å fortsette behandlingen av betalingsstransaksjoner gjennom sine tradisjonelle ordninger parallelt med SEPA-ordningene, slik de gjør nå. Det bør derfor innføres en overgangsperiode som gjør det mulig å fortsette en slik parallellbehandling av betalinger i ulike formater. I betraktning av dagens omstillingstall og forventet omstillingshastighet er det passende med én ekstra overgangsperiode på seks måneder. En slik opprettholdelse av tradisjonelle systemer som ikke oppfyller SEPA-kravene, skal betraktes som et ekstraordinært tiltak og bør derfor være så kortvarig som mulig, ettersom en rask og fullstendig omstilling er nødvendig for å kunne dra full nytte av et integrert betalingsmarked. Det er også viktig å tidsbegrense de kostnader som påløper betalingstjenesteytere som følge av den fortsatte bruken av tradisjonelle betalingsordninger parallelt med SEPA-systemet. Betalingstjenesteytere som allerede har gjennomført en fullstendig omstilling til SEPA, kan vurdere å tilby betalingstjenestebrukere som ennå ikke har gjennomført omstillingen, konverteringstjenester i overgangsperioden. I overgangsperioden bør medlemsstatene avstå fra å anvende sanksjoner mot betalings-tjenesteytere som behandler betalinger som ikke oppfyller kravene, og mot betalingstjenestebrukere som ennå ikke har gjennomført omstillingen.
- 8) Flere store brukere av instrumenter for direkte debitering har allerede tilkjennegitt at de planlegger å gjennomføre omstillingen rett før sluttdatoen. En utsettelse av disse omstillingsprosjektene kan føre til en midlertidig belastning på inngående betalinger og kontantstrømmer, og dermed på de berørte foretakenes likviditet. En slik sen omstilling i stor skala kan også skape flaskehals, særlig hos banker og program-vareleverandører, som kan rammes av ulike kapasitetsbegrensninger. Ekstraperioden for innfasing av det nye systemet vil gjøre det mulig med en mer gradvis tilnærming. Markedsdeltakere som ennå ikke har begynt å gjennomføre de tilpasningene som er nødvendige for å oppfylle SEPA-kravene, oppfordres til å gjøre det så snart som mulig. Markedsdeltakere som allerede har begynt å tilpasse sine betalingsprosesser, bør uansett fullføre omstillingen så raskt som mulig.
- 9) På bakgrunn av det overordnede målet om å gjennomføre en koordinert og integrert omstilling, bør overgangsperioden få anvendelse på både kredittoverføringer og direkte debiteringer. Ulike overgangsperioder for kredittoverføringer og direkte debiteringer vil skape forvirring hos forbrukere, betalingstjenesteytere, små og mellomstore bedrifter og andre betalingstjenestebrukere.
- 10) Av hensyn til rettsikkerheten og for å unngå avbrudd i anvendelsen av forordning (EU) nr. 260/2012 er det nødvendig at denne forordning trer i kraft så raskt som mulig og får anvendelse med tilbakevirkende kraft fra 31. januar 2014.
- 11) Med tanke på hvor mye saken haster, bør det gjøres unntak fra åtteukersperioden nevnt i artikkel 4 i protokoll nr. 1 om de nasjonale parlamenters rolle i Den europeiske union, vedlagt traktaten om Den europeiske union, traktaten om Den europeiske unions virkemåte og traktaten om opprettelse av Det europeiske atom-energifelleskap.
- 12) Forordning (EU) nr. 260/2012 bør derfor endres —

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Artikkel 1

I artikkel 16 i forordning (EU) nr. 260/2012 skal nr. 1 lyde:

«1. Som unntak fra artikkel 6 nr. 1 og 2 kan betalingstjenesteytere fram til 1. august 2014 fortsette å behandle betalingsstransaksjoner i euro i formater som skiller seg fra dem som kreves for kredittoverføringer og direkte debiteringer i henhold til denne forordning.

Medlemsstatene skal fra 2. august 2014 anvende reglene for sanksjoner som gjelder ved overtredelser av artikkel 6 nr. 1 og 2, fastsatt i samsvar med artikkel 11.

Som unntak fra artikkel 6 nr. 1 og 2 kan medlemsstatene tillate at betalingstjenesteytere fram til 1. februar 2016 tilbyr konverteringstjenester til betalingstjenestebrukere i forbindelse med innenlandske betalingstransaksjoner, og dermed gjøre det mulig for betalingstjenestebrukere som er forbrukere, fortsatt å bruke BBAN-nummer i stedet for betalingskontonummeret som er angitt i nr. 1 bokstav a) i vedlegget, forutsatt at samvirkings-
evnen sikres ved at betalerens og betalingsmottakerens BBAN-nummer konverteres teknisk og sikkert til det betalingskontonummeret som er angitt i nr. 1 bokstav a) i vedlegget. Dette betalingskontonummeret skal formidles til den betalingstjenestebrukeren som har iverksatt transaksjonen, om

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

hensiktsmessig før betalingen foretas. I slike tilfeller skal betalingstjenesteytere ikke kreve at betalingstjenestebrukeren betaler avgifter eller andre gebyrer som direkte eller indirekte er knyttet til disse konverteringstjenestene.».

Artikkel 2

Denne forordning trer i kraft dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Den får anvendelse med tilbakevirkende kraft fra 31. januar 2014.

Utferdiget i Strasbourg, 26. februar 2014.

For Europaparlamentet

M. SCHULZ

President

For Rådet

D. KOURKOULAS

Formann